

«Υπότροφεις τὸν οἶκόν σου καὶ διηγοῦ ὄσα ἐποίησέν σοι ὁ Θεός».

(Λουκ. 8, 39)

«Ἀρκεῖ σοὶ ἡ χάρις μου, ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται».

(Β' Κορινθ. 12, 9)

## ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

# ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ  
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΟΔΟΣ ΙΑΣΙΟΥ 1 (ΜΟΝΗ ΤΕΤΡΑΚΗ)  
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Β'

ΑΘΗΝΑΙ, 24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1954

ΑΡΙΘ. 43 (78)

## Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΟΝΗΡΟΥ

Ἀναγνώσαστε: Λουκ. 8, 26-39.

Ἡ κατάστασις τῶν δαιμονιζομένων τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου φανερώνει τὸ κατάντημα τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος γίνεται κτήμα τοῦ πονηροῦ. Γίνεται ἄλλος ἐξ ἄλλου, τρομερὸς καὶ ἐπικίνδυνος καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδικούς του. Εἶναι ἀνίκανος νὰ ζητήσῃ τὴν θεραπείαν, πολλὰκις μάλιστα καὶ τὴν ἀποκρούει, διότι δὲν γνωρίζει ὁ ἴδιος τὴν κατάστασιν του. Ἀ-

ρέσκειται εἰς τὸν βόρβορον διότι «παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὁμοιώθη αὐτοῖς».

Ἀλλὰ εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν δὲν φθάνει κανεὶς διὰ μιᾶς. Ὑποκύπτει προηγουμένως εἰς διαφόρους μικροὺς πειρασμούς, παραμελεῖ τὴν ἀντιμετώπισιν των καὶ τρέφει μὲ ὑποχωρήσεις καὶ μὲ συμβιβασμούς τὰς ἀμαρτωλὰς του διαθέσεις.

Καὶ ὅμως δύναται ἐγκλίρως νὰ προφυλαχθῇ.

Κάθε ἄνθρωπος ἔχει πειρασμούς καὶ ἠμποροῦμεν νὰ εἰπώμεν, ὅτι ἡ ζωὴ ἡ ἐπίγειος εἶναι στενὰ συνδεδεμένη μὲ τὸν πειρασμόν. Ὁ κόσμος καὶ ἡ σὰρξ εἶναι

τὰ δύο ἰσχυρότερα ὄπλα, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιεῖ «ὁ ἀντίδικος ἡμῶν», ὁ ὁποῖος διαρκῶς ζητεῖ θύματα εἰς τὴν γῆν αὐτὴν (Α' Πέτρ. ε' 8). Ὁ κόσμος, μὲ ἄλλας τὰς δυσκολίας καὶ μὲ ἄλλας τὰς θέλγητρα, καὶ ἡ σὰρξ, μὲ ἄλλας τὰς ἀδυναμίας καὶ μὲ ἄλλας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς, τὸ γήινον περιβάλλον μας καὶ τὸ χυκόν μας σῶμα, μέσας εἰς τὸ ὅποιον στενάζει τὸ πνεῦμα καὶ ὑποφέρει ἡ ψυχὴ, αὐτὰ τὰ δύο ἀποτελοῦν τὴν πηγὴν τῶν ἀνθρωπίνων πειρασμῶν. Ἄλλοτε οἱ πειρασμοὶ παρουσιάζονται μὲ τὴν μορφήν τῶν ἀναγκῶν τῆς ζωῆς, ἄλλοτε ἐρχονται ὡς πρόσκλησις διὰ τὴν καλλιτέρευσιν τῆς, ἄλλοτε

### ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Κάθισμα. Ἦχος Β'.

Ταῖς Μυροφόροις Γυναίξι, παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἔβόα. Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστός δὲ διαφθορὰς εἰδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάζαστε: Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ἐμφανίζονται μέσα εἰς μιαν «σύγκρουσιν καθηκόντων» καὶ οὐχὶ σπανίως, λαμβάνουν τὴν φαιτηνὴν μορφήν καὶ αὐτὴς ἀκόμη τῆς ἀρετῆς (Β' Κορινθ. α' 13).

Ἀναγνώσαστε τὴν διήγησιν τῶν πειρασμῶν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου (Ματθ. δ' 1-11). Δὲν πρόκειται ἐκεῖ, μόνον δι' ἄπλου τι ἐπεισόδιον τῆς ζωῆς τοῦ Θεανθρώπου. Ὁ

ἰδῆτε ζωγραφισμένην παραστικώτατα τὴν τραγωδίαν ὄλων τῶν ἀνθρωπίνων πειρασμῶν ὄλων τῶν γενεῶν καὶ θά διδαχθῆτε, ὅτι δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἥθικὸς ἀγὼν, χωρὶς νὰ συναντήσῃ πειρασμούς. Ὁ Κύριος ὑπέστη τοὺς πειρασμούς Του, διὰ νὰ νικήσῃ τὸ πονηρὸν καὶ νὰ ἀκατακρίνῃ τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί, ὅπως λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος (Ῥωμ. η' 3). Αὐτὸς μόνος ἔχει τὴν δύναμιν νὰ μᾶς κάμῃ—ἐφ' ὅσον τὸν ἀκολουθοῦμεν—νὰ ζήσωμεν ἀμὴ κατὰ σάρκα ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα (Αὐτόθ. 4.γ).

Διότι Αὐτὸς ἔδωκεν εἰς ὄλους, ὅσοι ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα Του, «τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορ-

πίων καὶ ἐπὶ πᾶσα τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ» (Ματθ. ι' 19). Αὐτὸς δὲ ὁ ἴδιος ὁ Σατανᾶς, ὅταν εὐρεθῆ ἀπέναντι τοῦ Χριστοῦ—τὸ ἠκούσαμεν εἰς τὸ σημερινὸν Εὐαγγέλιον—γνωρίζει ποῦ πρέπει νὰ κατοικήσῃ καὶ ὡς χάριν ἔξαιρετικὴν τότε θεωρεῖ τὸ νὰ δυνηθῆ νὰ εἰσέλθῃ «εἰς τοὺς χοίρους», διότι οὔτε ἐπ' αὐτῶν δὲν ἔχει καμμίαν ἐξουσίαν.

Ἐὰν ἡ ἁμαρτία μᾶς νικᾷ καὶ ὑποκύπτωμεν εἰς τὸν πειρασμὸν, τοῦτο ὀφειλεται εἰς τὰς ἰδικὰς μᾶς ὑποχωρήσεις, εἰς τὴν προτίμησιν τῶν συμβιβασμῶν, εἰς τὸ ὅτι δὲν εἴμεθα ἠνωμένοι μετ' ὁ Χριστὸν καὶ δὲν ἀσκοῦμεν ἐπομένως «τὴν ἐξουσίαν» τοῦ πιστοῦ.

## Ε Ν Κ Α Ι Ρ Ω Ι Λ Ι Μ Ο Υ

(Πράξ. 11, 27-30)

Μετὰ τὸν μαρτυρικὸν θάνατον τοῦ πρωτοδικακίῳ Στεφάνῳ καὶ τὴν θαυμαστὴν κλήσιν καὶ ἐπιστροφὴν τοῦ Ἀπ. Παύλου, μερικὸι Χριστιανοὶ μετέβησαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅπου ἐκήρυξαν ἀποτελεσματικῶς καὶ ἀπολλὸ πλῆθος πιστεύσαντες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Τοῦτο μαθοῦσα ἡ ἐν Ἱερουσαλὺμοις πρώτη Χριστιανικὴ Ἐκκλησία ἀπέστειλε τὸν Βαρνάβαν εἰς Ἀντιόχειαν, διὰ νὰ στηρίξῃ τὸ ἔργον τῶν ἱεραποστόλων ἐκεῖνων. Πράγματι δὲ ὁ Βαρνάβας καὶ τοὺς πιστεύσαντας ἐστήριξε καὶ τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν ἠδύγησε μετ' αὐτὸν ἀποστολικὴν του δρᾶσιν, μετέβη δὲ εἰς Ταρσόν, ὅπου εὗρε τὸν Παῦλον καὶ τὸν ἔφερε μαζί του εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ μεῖναντες ἐκεῖ ἐπὶ ἐν δλόκληρον ἔτος, ὠργάνωσαν τὴν ἐν Ἀντιόχειᾳ Ἐκκλησίαν, τότε δὲ διὰ πρώτην φοράν ἐκεῖ, ἐν Ἀντιόχειᾳ, ὠνομάσθησαν «Χριστιανοὶ» οἱ μαθηταὶ τῆς θρησκείας τοῦ Ἐσταυρωμένου (Πράξ. 11, 19-26).

Κατ' ἐκείνας λοιπὸν τὰς ἡμέρας κατέβησαν ἐξ Ἱερουσαλὺμοις εἰς τὴν Ἀντιόχειαν μερικὸι Χριστιανοί, ἔχοντες τὸ χά-

ρισμα τῆς προφητείας καὶ εἰς ἐξ αὐτῶν, ὀνομαζόμενος Ἄγαθος, ἐφάνερωσε, φωνισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, «ὀλιμὸν μέγαν ἔσεσθαι ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ», ὅτι δηλ. εἰς ὅλην τὴν ρωμαϊκὴν ἐπικράτειαν ἔμελλε νὰ γίνῃ πείνα μεγάλη. Εἶναι δὲ γνωστὸν ἀπὸ τοὺς συγχρόνους πολιτικούς ἱστορικούς τὸν Ἑβραῖον Ἰώσηπον καὶ τὸν Λατίνον Σουετόνιον, ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος ὁ λιμὸς οὗτος ἐγένετο σοβαρώτατα αἰσθητὸς καὶ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.

Εἰς τὸ ἀκουσμα αὐτῆς τῆς προφητείας οἱ Χριστιανοὶ τῆς Ἀντιόχειας ἐσκέφθησαν ἀμέσως, ὅτι εἶχον καθήκον ἀπέναντι τῶν ἄλλων ἀδελφῶν καὶ ἀμέσως ἀπεράσισαν νὰ βοηθήσουν τοὺς Χριστιανούς τοὺς κατοικοῦντας εἰς τὴν Ἰουδαίαν, οἱ ὅποιοι θὰ ὑπέφερον περισσώτερον, διαθέτοντες ἑκάστος ἀναλόγως τῆς οικονομικῆς του ἀντοχῆς. Τοῦτο δὲ ἔγινε ὀλωσδιόλου ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας, χωρὶς καμμίαν ἐκκλησίαν, χωρὶς καμμίαν πίεσιν, χωρὶς καμμίαν σύστασιν κανενός, διότι ἠνώθησαν, ὅτι Χριστιανὸς δὲν ἔμπορεῖ νὰ εἶναι κανεὶς, ὅταν βλέπῃ μόνον τὸν ἑαυτὸν του, ἀφ' οὗ ὁ Κύρι-

2  
Τῆ Δ' Δεκεμβρίου εἰς τοὺς Αἶνους Στιχηρὰ προ-  
σόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος π̄ δ' Νη «Ὡ τοῦ παραδόξε θαύματος»

Στίχος. <sup>N</sup> Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ·  
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

<sup>N</sup> Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, τὴν Ἐπιησίαν Χρι-  
στοῦ, κατέβαίδρυνας ἄσμοισιν, ἐνθεαστιμώτατα,  
μελωδῶν παναοίδιμε, τῆ ἐνεργίᾳ, Πάτερ τοῦ Πνεύ-  
ματος, τὴν σὴν κινύραν, ἀναυραόμενος, τὴν παναρ-  
μόνιον, τοῦ Δαυὶδ μιμούμενος· ἦν ἐνηκῶν, θεῖοις  
μελωδήμασι, πάντα κατέθεξας.

<sup>N</sup> Στίχος. Μαυάριος ἀνὴρ, ὁ θοβούμενος τὸν Κύριον.

<sup>N</sup> Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, τῆς κιοσμιῆς ἀποστάς,  
ταραχῶδους συγκύσεως, τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες,  
<sup>N</sup> τῆ γαλήνῃ Πανόσιε· καὶ θειωρίας, θείας καὶ πρά-  
ξεως τὰς πανοχβίους, σαβῶς χαμπρότητας, ὄντως  
ἐπχούτησας καὶ πιστοῖς μετέδωκας, θεοπρεπεῖ,  
βίῳ χαμπρυνόμενος. Μαυαριώτατε.

1. The first part of the document is a list of names and titles, including 'The Hon. Mr. Justice' and 'The Hon. Mr. Justice'.

2. The second part of the document is a list of names and titles, including 'The Hon. Mr. Justice' and 'The Hon. Mr. Justice'.

3. The third part of the document is a list of names and titles, including 'The Hon. Mr. Justice' and 'The Hon. Mr. Justice'.

4. The fourth part of the document is a list of names and titles, including 'The Hon. Mr. Justice' and 'The Hon. Mr. Justice'.

Τῆ Δ' Δευεμβρίου εἰς τοὺς Αἶνους Στιχηρὰ Πρὸ-  
σόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος π̄ δ' κη «Ὡ τοῦ παραδόσε θάυματος»

Στίχος. <sup>N</sup> Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ·  
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

<sup>N</sup> Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, τὴν Ἐπιμησίαν Χρι-  
στοῦ, κατέβαίδρυνας ἄσμασιν, <sup>Δ</sup> ἐνθεαστικώτατα,  
μελωδῶν πανσόδιμε, τῆ <sup>Π</sup> ἐνεργίᾳ, Πάτερ τοῦ Πνεύ-  
ματος, τὴν σὴν κενύραν, ἀναυρούμενος, <sup>N</sup> τὴν παναρ-  
μόνιον, <sup>Π</sup> τοῦ Δαυὶδ μιμούμενος· ἦν ἐνηχῶν, <sup>Δ</sup> θεοῖς  
μελωδήμασι, <sup>N</sup> πάντα κατέθεξας.

Στίχος. <sup>N</sup> Μαυάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

<sup>N</sup> Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, τῆς κοσμιῆς ἀποστάς,  
ταραχῶδους συγκύσεως, τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες,  
<sup>N</sup> τῆ γαλήνῃ πανόσιε· καὶ <sup>Π</sup> θεωρίας, θείας καὶ πρά-  
ξεως τὰς πανοχβίους, σαθῶς <sup>Π</sup> χαμπρότητος, <sup>N</sup> ὄντως  
ἐπλούτησας <sup>Π</sup> καὶ πιστοῖς μετέδωκας, <sup>N</sup> θεοπρεπεῖ,  
βίῳ χαμπρυνόμενος, <sup>N</sup> Μαυαριώτατε.

Τὸ Δ' ἀνευρίσκοντες εἰς τὸν Αἶνον ἔτι καὶ πρὸ  
τοῦ Αἶνου ἔτι καὶ πρὸ τοῦ Αἶνου  
ἔτι καὶ πρὸ τοῦ Αἶνου ἔτι καὶ πρὸ τοῦ Αἶνου

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ ἁγίᾳ  
καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ

Πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ ἁγίᾳ  
καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ  
καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ  
καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ  
καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ

Μετὰ τὴν ἁγίαν καὶ ἁγίαν

Πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ ἁγίᾳ  
καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ  
καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ  
καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ  
καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ  
καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ

4  
Τῆ Α' Δευεμβρίου εἰς τοὺς Αἶνους Στιχηρὰ προ-  
σόμια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος π̄ δ' Νη «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος»

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ·  
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, τὴν Ἐκκλησίαν Χρι-  
στοῦ, κατεβαίνουσα ἄσμασιν, ἐνθεαστικώτατα,  
μελωδῶν παναοίδιμε, τῆ ἐνεργίᾳ. Πάτερ τοῦ Πνεύ-  
ματος, τὴν σὴν κινύραν, ἀναυρούμενος, τὴν παναρ-  
μόνιον, τοῦ Δαυὶδ μιμούμενος ἢν ἐνηχῶν, θείοις  
μελωδήμασι, πάντα κατέβεχξας.

Στίχος. Μαυάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, τῆς κοσμιῆς ἀποστάς,  
ταραχῶδους συγχύσεως, τοῦ Χριστοῦ προσέδραμε,  
τῆ γαλήνῃ Πανόσιε· καὶ θεωρίας, θείας καὶ πρά-  
ξεως τὰς πανοχβίους, σαθῶς χαμπρότητας, ὄντως  
ἐπλούτησας καὶ πιστοῖς μετέδωκας, θεοπρεπεῖ,  
βίῳ χαμπρονόμενος. Μαυαριώτατε.





ος είπεν, ότι από την αγάπην θά γνωρίζωνται οι ἀληθινοί μαθηταί Του.

Ἀμέσως δὲ ἔθεσαν τὴν ἀπόφασίν των εἰς πρᾶξιν καὶ συνέλεξαν τὴν ὀρισθείσαν βοήθειαν, τὴν ὅποιαν ἀπέστειλαν πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίας ἀδιὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Αὐτὰ μᾶς διηγοῦνται αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. Δὲν σὰς φαίνεται ὅτι καίτι ἡμπορεῖ νὰ μᾶς εἰπῇ καὶ σήμερον αὐτὴ ἡ ἱστορία; Δὲν ὑπάρχουν, ἄρά γε, καὶ σήμερον ἄνθρωποι Χριστιανοί, ποὺ πεινοῦν κυριολεκτικῶς; Καὶ δὲν ὑπάρχουν μήπως ἄνθρωποι, Χριστιανοὶ ἐπίσης, ποὺ θά ἡμποροῦσαν ὅπωςδὴποτε νὰ τοὺς βοηθήσουν; Θὰ ἀνεχθῆ, ἄρά γε, ἡ χριστιανικὴ

συνείδησις τῶν συγχρόνων νὰ ὑπάρξουν ὄχι πολλοὺ μακράν, ἀλλὰ μέσα εἰς τὸ ἴδιον τὸ χωριὸ των, μέσα εἰς τὴν γειτονίαν των, ἄλλοι Χριστιανοί, ποὺ τυραννοῦνται ἀπὸ τὴν πείναν ἐμπρὸς εἰς τὰ βλέμματά των;

Διὰ νὰ βοηθήσῃ δὲ κανεὶς ἐκεῖνον, ποὺ δὲν ἔχει τίποτε, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶναι πλούσιος; ἀρκεῖ, ὅτι αὐτὸς καίτι ἔχει, ἐνῶ ὁ ἄλλος στερεῖται παντελῶς. Εἰς τὸν ἔρανον τῶν Ἀντιοχείων δὲν ἔλαβον μέρος μόνον οἱ πλούσιοι, ἀλλὰ ἐλα τὰ τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ἀκαθῶς ὑποπεριτό τις, ὥριον ἕκαστος αὐτῶν πέμψαι εἰς διακονίαν τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΟΛΑΙΑΝ ΜΑΣ

ΚΑΜΕΤΕ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΣΑΣ

Ὁ καιρὸς περῶν καὶ αἱ εὐκαιρίαι δὲν ἐπαγγέρονται. Ὅταν, οἱ σημερινοὶ νέοι, θὰ αἰσθανθῆτε τὸ βάρος τῶν ἐτῶν καὶ θὰ ἀρχίσετε νὰ κυρτάνεσθε κάτω ἀπὸ τὴν κληρονομίαν μιᾶς ἀμεριμνοῦ νεότητος, θὰ εἶναι πλέον ἀργά... Δὲν θὰ ἡμπορήτε τότε νὰ κάμετε δ, τι σὰς ἔχει διαφύγει ἐν τῷ μεταξύ. Ἡ μεταμέλειά σας δὲν θὰ ἡμπορῇ ποτὲ νὰ ἀναπληρώσῃ δ, τι εἰς δὲν θὰ ἔχετε κάμει εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς δράσεως καὶ τῆς ἀκμῆς σας.

Ὁ δρόμος τώρα ἀνοίγεται ἐμπρὸς σας καὶ ἡμπορεῖτε ν' ἀποφασίσετε τώρα, ὅσον ἀκόμη τὸ αἷμα εἶναι θερμὸν εἰς τὰς φλέβας σας καὶ ἡμπορεῖ νὰ ζωογονῇ τὴν θέλησίν σας, ὥστε νὰ λυμβάνουν τὰ θεμέριά σας σάρκα καὶ ὀστά. Κἀμέτε τὴν ἐκλογὴν σας, χωρὶς μεγάλων χρονοτριβῶν, καὶ μὴ ταλαντεύεσθε, ἀκριβῶς διότι εἶναι κρίσιμος ἡ στιγμή. Αἱ γενναῖαι ἀποφάσεις χροιάζονται, ὅταν εἶναι ἐπικαιροί, καὶ ἡ κρίσιμότης τῆς στιγμῆς προσδιορίζει καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς γενναϊότητος. Μὴν ἀφίεντε τὴν νεότητά σας νὰ σαπίσῃ μετὰ τὴν ἀδράνειαν καὶ ποτὲ μὴ θέλετε ν' ἀναβάλετε δ, τι σὰς φαίνεται, ὅτι ἡμπορεῖ ἴσως καὶ αἴριον νὰ γίνῃ. Ἀπλούστατα δὲν γνωρίζετε, ἂν αἴριον θὰ εἶναι πλέον καιρὸς; καὶ ἡ πείρα ὄλων τῶν ἀνθρώπων διδάσκει, ὅτι ποτὲ σφαλὼν δὲν ἐπανεργεῖται μιὰ εὐκαιρία ποὺ τὴν ἀφῆκαμεν νὰ γαθῆ.

Μὴν, εἰπῆς, νῆς μου, πὼς εἶσαι ἀκόμη μικρὸς διὰ τὰ σοβαρὰ ζήτηματα τῆς ζωῆς καὶ πὼς

δὲν ἔχεις, τάχα, τὸν καιρὸν, διὰ νὰ ἀσχοληθῆς μετὰ τὸ μέλλον. Ὅταν ὁ ἀσχολλησῶν ὁμως μετὰ τὸ μέλλον εἶναι ἀνάγκη νὰ μὴ ξεχάσῃ ποτὲ καὶ τὸ παρὸν, διότι, ἀπλούστατα, τὸ μέλλον εἶναι ἡ ἀναγκαῖα συνέχεια τοῦ παρόντος καὶ θὰ εἶσαι αἴριον δ, τι θὰ ἀρχίσῃ νὰ γίνεαι ἀπὸ σήμερον, ποὺ ἔχεις ἀκόμη καὶ τὸν καιρὸν καὶ τὴν ἕρεσιν καὶ τὴν ἱκανότητα, διὰ νὰ ἀγωνισθῆς.

Μὴ σὲ γελοῦν μετὰ τὴν ἰδέαν πὼς εἶναι διὰ μόνον τοὺς μεγάλους τὰ μεγάλα ἔργα. Ὁ Χριστὸς, νῆς μου, ποὺ εἶναι ὁ ἐμπνευστὴς καὶ ὁ προτάτης ὄλων τῶν μεγάλων ἔργων, ἤλθε καὶ διὰ σὲ εἰς τὸν κόσμον καὶ ἔχουσ τὸ αἷμά Του καὶ μάλιστα ἔδωκεν ἰδιαίτερον σημασίαν εἰς τὴν νεότητά σου.

Ἄν θελήσῃς νὰ μάθῃς τί εἶναι ὁ Χριστός, πρέπει νὰ ζήσης κοντὰ Του, καὶ διὰ νὰ ἡμπορήσῃς νὰ Τὸν ἀκολουθήσῃς, πρέπει τὰ γόνάτα σου ν' ἀντέχουν εἰς τὸν ἄνηρον τοῦ Γολγοθῆ.

Πότε περιμένεις νὰ ἔχῃς ἡρωισμόν μεγαλύτερον ἀπ' αὐτὸν ποὺ σοὺ δίδει ἡ νεανικὴ σου καρδιά, ποὺ εἶναι πλασμένη μόνον διὰ νὰ ἀγαπᾷ τὸ ἀληθές, τὸ ἀγαθόν, καὶ τὸ ὠραῖον;

Τὴν Πέμπτην, 28 Ὀκτωβρίου, ἔσθῃ τῆς ἉΓΙΑΣ ΣΚΕΠΗΣ, ὁ εὐσεβὴς Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ἐορτάσῃ τὴν μεγάλην ἐθνικὴν ἡπείτιον, εὐνομοκων ὑλαβῆς τὴν σκεπάσααν αὐτὸν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

## ΤΙ ΣΚΕΠΤΕΣΑΙ:

Ἄς σκεφθῆ ὁ καθένας, ἂν ἐπῆρε εἰς τὴν ἡμέραν αὐτὴν τὴν ἐξαιρετικὴν θέσιν, ποῦ ἔχει, ὡς ἄνθρωπος, μέσα εἰς τὸν κόσμον. Αὐτὸ θὰ φανῆ, ἂν ὁ καθένας ἐξετάσῃ τὸν ἑαυτὸν του μὲ ἐλικρινεῖαν: Πῶς χρησιμοποιεῖ τὸ λογικόν του; πῶς χρησιμοποιεῖ τὴν ἐλευθερίαν του; καὶ πῶς ἐτοιμάζεται διὰ τὸ αἰώνιον μέλλον του;

\*

Μία προσεκτικὴ ἐξέτασις ἴσως μᾶς δείξῃ ὅτι τὸ αἰώνιον μέλλον μας τὸ παραμελοῦμεν κάποτε, διότι καὶ τὴν ἐλευθερίαν μας κακομεταχειρίζομεθα καὶ τὸ λογικὸν μας δὲν ἀφίνομεν ὅπου πρέπει νὰ ἐργασθῶν. Καὶ ζοῦν πολλοὶ ἄνθρωποι μόνον διὰ νὰ τρώωσιν καὶ διὰ νὰ πίνωσιν καὶ διὰ νὰ διασκεδάζωσιν... καὶ φονεῖται ὁ ἀφελότερον καὶ ἀγιώτερον ὑπάρχει μέσα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην των ψυχῆν!

\*

Ἄλλὰ ἂν τοὺς ἐρωτήσετε ὅλους αὐτούς, ποῦ ζοῦν ἔτσι, ἂν εἶναι εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν ζωὴν των, καὶ ἂν θέλουν μὲ ἐλικρινεῖαν νὰ σας ἀπαντήσωσιν, δὲν ἠμποροῦν παρὰ νὰ σας πληροφορήσωσιν, ὅτι πολὺ ἀκριβὰ ἀγοράζουσιν τὴν ὀλίγην, τὴν σπανίαν, τὴν πολὺ μικρὰν εὐχαρίστησιν, διὰ τὴν ὅποιαν τόσον κοιτιάζουσιν εἰς τὴν ζωὴν. Ἡ ζωὴ των δὲν ἔχει καμμίαν ἀξίαν, διότι καταντᾷ χωρὶς σκοπὸν καὶ χωρὶς προορισμόν. Ὁ ἄνθρωπος, ποῦ δὲν ἔχει ἄλλην ἀπόλαυσιν, ἐκτός ἀπὸ τὸ φαγητόν, ἢ τὸ ποτόν, ἢ τὴν ἡδονήν, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς αυτοκτονεῖ πνευματικῶς, ἀδικεῖ τὸν ἑαυτὸν του, ἀδικεῖ τὴν κοινωνίαν, ἀσεβεῖ πρὸς τὸν Δημιουργόν.

\*

Δὲν εἴμεθα κτήνη, διὰ ν' ἀσχολοῦμεθα μόνον μὲ τὴν τροφὴν καὶ μὲ τὴν ἡδονήν. Ἄλλὰ καὶ τὰ κτήνη ἀκόμη ἔχουν φυσικὸν μέτρον καὶ νόμους εἰς αὐτὰ, ποῦ ὁ ἄνθρωπος δὲν θέτει κανένα χαλινόν, ὅπου ἀρχίσῃ νὰ τρέχῃ τὸν κατήφορον! Εἴμεθα ἄνθρωποι λογικοὶ καὶ ἀθάνατοι, προωρισμένοι νὰ γινώμεθα κάθε ἡμέραν καλλίτεροι, διὰ νὰ αἰσθανώμεθα μέσα μας τὴν χερὰν καὶ τὴν εὐτυχίαν τῆς τελειότητος, ποῦ μᾶς φέρη πλησιέστερα πρὸς τὸν Θεόν.

\*

Πίστευσε, ἀδελφέ, ὅτι ἔχεις μεγάλον προορισμόν εἰς τὸν κόσμον καὶ τότε θὰ ἴδῃς πόσον ὠρασιότερα θὰ σοῦ φανῆ ἡ ζωὴ. Εἶναι ὠραῖον πράγμα νὰ αἰσθάνεσαι, ὅτι εἶσαι τὸ τελειότερον, τὸ περισσύτερον ἐννοούμενον πλάσμα τοῦ Θεοῦ.

Ἐκ τοῦ Τοπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι. Ἰακίου 1, Τηλέφ. 72-112.

## ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΜΑΣ

### ΕΒΔΟΜΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(25—31 Ὀκτωβρίου 1954)

25. Δευτέρα: Μαρκανοῦ καὶ Μαρτυρίου μ. Ταβιθάς.  
 26. Τρίτη: † Δημητρίου Μυροβλῦτου μεγαλομ.  
 27. Τετάρτη: Νεστορος μάρτυρος.  
 28. Πέμπτη: † Ἡ Σκέπη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Ἐδῆς καὶ Ἰερῆ.  
 29. Παρασκευή: Ἀναστασίας Ρωμαίας μάρτ.  
 30. Σάββατον: Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας μ. Κλεόπα καὶ Ἀρτεμῆ ἀποστόλων.  
 31. Κυριακῆ: Ἐ' Λουκᾶ, Στάχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλίου, Οὐρβιανοῦ, Ἀριστοβόλου καὶ Ναρκίσσου Ἀποστόλ.— Ἠγ. γ'. Ἐωθ. Θ'.

### Η ΙΕΡΑ ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΣ

Συνεχίζεται ἡ ἀνάγνωσις τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς καὶ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου καὶ αὐτὴ τῆς ἑβδομάδα.

Ἑβδομάς εἰκοστῆ  
 (25—31 Ὀκτωβρίου 1954)

Δευτέρα (25):	Φίλιπ. 2,12—16 Λουκ. 10,22—24
Τρίτη (26):	Φίλιπ. 2,16—23 Λουκ. 11,1—10
Τετάρτη (27):	Φίλιπ. 2,24—30 Λουκ. 11,9—13
Πέμπτη (28):	Φίλιπ. 3,1—8 Λουκ. 11,14—23
Παρασκ. (29):	Φίλιπ. 3,8—19 Λουκ. 11,23—26
Σάββατ. (30):	Β' Κορ. 1,8—11 Λουκ. 8,16—21
Κυριακῆ (31):	Γαλάτ. 1,11—19 Λουκ. 16,19—31

Σημείωσις: Τὴν Τρίτην (26), ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Δημητρίου, θ' ἀναγνωσθῶσιν: Ἀπόστολος, Β' Τιμοθ. 2,1—20 καὶ Εὐαγγέλιον, Ἰωάν. 13,17—16,2.

Δι' ἐπὶ ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΠΡΙΟΥ» ἀπευθυνθέν:

Ἄλδω. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληγαῖον  
 Ἰακίου 1, Ἀθῆναι. (Τηλέφ. 72.112).

Υπεύθυνος Τοπογραφεῖον  
 Τιμ. Ρούτσος, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.